

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánkozásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

V. évfolyam.

Szászsebes, 1900. november 6.

6. szám.

Minden szentek napján.

Budapest 1900 november 1.

Az ország székesfővárosának zajában, hol a néma csönd, a nyugalom egy pillanatra sem talál helyet, nem talál nyugtot az én lelkem sem. az álom tovaröppen szemeimről. Kinyitom az ablaktáblákat s kitekintek az utcára s annak nyüzsgő életére, de a hatalmas épületek közt terjengő sűrű köd, füst és pára nem enged teljes kilátást.

Ilyen boruba van burkolva az én lelkem is; beborítja azt a kétség ködje. Vajjon meg fognak-e jelenni és hányan a mára hirdetett gyűlésre a kartársak s lehetővé teszik-e majd, hogy kitűzött célunk, az egyesületünk megalakítása felé egy újabb lépéssel közeledjünk illetve s reményhetőleg megtegyük annak eléréséhez az utolsó lépést.

Nem talállok nyugtot a szűk négy fal között, háborgó lelkem magával ragad s visz ki a szabadba, ha ugyan a székesfőváros utcáit és tereit szabadnak lehet nevezni.

Sétálgatok föl alá a szálloda előtti járdán, várva az időt, melyben a vonatok megérkezése kezdődik.

A nyugodt levegőn egyszerre gyöngye szellő suban át s a köd ritkulni kezd. Ugyanakkor foszladozni kezd a lelkemet nyomó pára is, mert ime a várva-vártak közül is megérkezett az

első, derült ábrázattal, lobogó lelkesedéssel a szivében.

És jött utánna csakhamar a második, harmadik és úgy tovább; lassan bár, de folyton szaporodtunk egészen délig mikorra már számunk tizenhatszra szaporodott, az innen is, onnan is előkerülő jegyzőkönyvek és megbízások pedig azt mutatják, hogy kívülünk ebben a pillanatban még 145 kartárs szive együtt érez s nehezen várja majd haza megbizottját, hogy megtudja ettől kiküldetése eredményét. De nem csak ez a 145, hanem sok százai a kartársaknak, kiknek tudomásuk volt a mai nap nagy jelentőségéről bizonyára lelkükben szinte velünk voltak; hiszen nagy dolog volt készülöben, mely hivatva volt dönteni a fölött, hogy vajjon megtaláljuk-e a módot annak az egyesületnek a megalakítására, melyet ezren és ezren már régóta várnak oly epekedéssel, mint ahogy egykoriban a népek a Megváltót várták.

Mert valljuk csak be az igazat, hogy valóságos megváltója leend a tervbe vett egyesület az erdészeti és vadászati személyzetnek s ha most nem sikerülne azt megalakítanunk, bizony kétséges, hogy vajjon akadnának-e és mikor újból olyan lelkes férfiak, kik a már egyszer elvesztett csata visszanyerésére a harcot újra felvennék s a porba hullajtott zászlót fel emelnék.

Az összegyűlte sziveit kétség fogta el az iránt, hogy meglesz-e a közös egyetértés azokra

a módozatokra nézve, melyekre mulhatlanul szükség lesz a siker biztosításához.

És megvolt az egyetértés és megtalálhattuk a módokat arra nézve, hogy a győzelmet — bár drága áldozatok árán — biztosítsuk magunknak.

Mert áldozatot, még pedig nagy áldozatot kellett hoznunk. Fel kellett áldoznunk — legalább egyelőre — legkedvesebb eszménket azért, hogy azt később annál biztosabban életre kelthessük.

Ez a legkedvesebb eszménk ugyanis az volt, hogy azokkal, kiket erre a sors ráutal, lehetőleg azonnal jótékonytságot gyakoroljunk, ezt a szándékunkat azonban a rideg számítás, mely hidegen marad a nemes eszmék érintésénél, megakadályozta s mi kénytelenek vagyunk legalább egyelőre erőszakkal elnyomni sziveink legnemesebb érzelmét, hogy az majdan fokozottabb erővel törhessen ki újra.

Már előző cikkeinkben volt ugyanis alkalmunk rámutatni arra, hogy egyesületünknek nem csak megalakulhatását, de fennállását és felvirágzását is biztosítandók, kénytelenek leszünk egyelőre minden jótékonytságot függőben tartani és minden erőnkől oda törekedni, hogy addig, míg majd beáll a jótékonytság gyakorlásának pillanata, minél tekintélyesebb alaptőkét gyűjtsünk, mely hivatva legyen azután segíteni az élénk tűzött nemes czélok foganatosítását.

A tőkének szaporítása egyébként még arra

is jó, hogy mennél nagyobb alaptőkét birunk majdan felmutatni, annál fokozottabb mértékben fog növekedni nem csak az egyletbe már belépett de a még csak a jövőben belépni szándékozó tagok bizodalma az egyesület irányában, sőt növekedni fog a bizalom az erdőbirtokosok közt és a mi a legfőbb, a magas kormánynál is, mely utóbbiak támogatására pedig számítanunk kell, mert az ő segítségükkel könnyebben fogjuk majd megoldhatni mind ama nehéz feladatokat, melyek megoldására vállalkozunk s melyek egész törekvésünknek mintegy magvát képezik.

A kiadásoknak az első öt évben való megszorítására különösen még azért is mulhatlanul volt szükségünk, mert csak ilyen módon leszünk képesek az alapszabályok jóváhagyásának feltételül kikötött pontos matematikai számadatakhoz a szükséges alapot szolgáltatni, mely alap híján a kiszámítás szinte lehetetlen lenne.

A gyűlésen egybegyűltek a feltett kérdések megvitatása alkalmával magukévá tették a felhozott érveket s higgadt megfontolás után fogadták el azokat a változtatásokat, melyeket eddig tervezett alapszabályainkban tennük kell s mely változtatások az erre vonatkozólag felvett s alább egész terjedelmében közölt jegyzőkönyvben pontosan körvonalozva vannak.

Az alapszabályok tehát ezen az alapon módosulni fognak s miután az ideiglenes elnök a magas belügyministerium által kívánt matematikai kiszámításokat ahhoz értő s a mi több

A Vadorzó.

(Folytatás.)

— Midőn mintegy húsz évvel ezelőtt ide erdőkezelőnek lettem beosztva, ez a vidék nem csak akkor, de azelőtt is emberemlékezet óta vadban és vadorzóban egyaránt bővelkedett. Akkoriban, mint heves vérű fiatal férfi még magam sem sokat adtam erre a vadorzó népségre. Azok, kiket abban az időtájban ismertem, mind szívósak, a vakmerőségig bátrak és fortélyosak voltak, nem egyszer túl is jártak az eszemen, ha utánnuk vettem magamat, de azért annyira — a mennyire megbirtam velük.

Az, hogy a vadorzókat teljesen letöröljem a földszínéről, eszemágában sem lehetett, mert az határos

volt a teljes lehetetlenséggel, hanem inkább csak arra törekedtem, hogy vakmerő garázdálkodásaiknak legalább némi határt szabjak s inkább arra irányítottam figyelmemet, hogy őket alkalom adtán a hasznos vadnak lehető kimélésére birjam s kivált arra, hogy a poczakos vadat lehetőleg mekiméljék. Azt hittem, hogy az én erkölcsi prédikációim is némi sikerre fognak vezetni, de csakhamar sajnosan kellett tapasztalnom, hogy malasztal teljes szavaim úgy peregnek le róluk, mint a falról a reá hányt borsó.

Néhány örömet is kénytelen voltam elbocsátani, mert azt hittem, hogy összejátszanak a vadorzókkal, vagy pedig merő félelemből nem képesek őket megfékezni s helyibük markos, katonaviselt embereket állítottam, be, kik megtették azt ugyan, hogy egy-két tetten ért lesipuskást becsületesen elpáholtak, de mindez nem sokkal ért többet, mint döglött lovon a patkó.

Igy történt azután, hogy egy izben — éppen szarvasbögés idején — teljesen kifogytam a türelem-

ilyenül feltétlenül elfogadható szakértővel megtéti, mi pár heti időt fog igénybe venni, újból fel lesznek terjesztve jóvára tárgyalásra, mely remléhetőleg ezek után alig fog hosszabb időt igénybe venni.

Addig is, míg ez az újabb munkálat elkészül igyekeznünk kell az azzal összekötött költségeket összegyűjteni, nehogy ezek hiánya miatt az egész ügy újból halasztást szenvedjen s ezért már itt is külön felhívjuk lapunk tisztelt olvasóinak figyelmét az ideiglenes elnök által kibocsátott s mostani lapszámunk nyílterében közölt felhívására.

Végül meg vagyunk arról győződve, hogy minden józanul gondolkodó kartársunk tisztában lesz azzal, hogy a budapesti gyűlésen résztvettek határozataik meghozatalánál helyesen cselekedtek s hogy a cél elérésének kockáztatása nélkül másképp el sem járhattak.

Jegyzőkönyvi.

Felvétetett Budapesten 1900 évi November hó 1-ső napján a „József főherceg” szálloda helyiségében.

JELLEN VOLTAK.

1. Podhradszky Emil . . .	Szászebesről
2. Maksay Gyula . . .	Nyerges-Ujfaluról
3. Mazányi Imre . . .	"
4. Bajnok István . . .	Kemenczéről
5. Makkay János . . .	Pozsonyból
6. Tömböly Elek . .	Bánok Sz. Györgyről
7. Hangácsi János . .	Cserépfaluról
8. Pilnik András . . .	Savanyukutról
9. Bede Károly . . .	Rajecről
10. Kobl Gyula . . .	Budapestről
11. Huszár Pál . . .	Kis-Németháza

12. Dániel Rupert . . .	Telkiről
13. Márffy Sándor . . .	Pátyról
14. Lukács Sándor . . .	"
15. Novák József . . .	Tápéról
16. Weyberth Pál . . .	Kóspallagról
17. Fehérvári János . .	Kókáról
18. Schwancsara József .	Vajtáról.

Ezen kívül a megjelentek egyesei részint jegyzőkönyveket, részint pedig megbízásokat mutatnak fel, melyek ide csatolva s melyek szerint hazánk különféle vidékeiről mintegy 145 erdészeti és vadászati altiszt megbízást ad arra nézve, hogy a jelen jegyzőkönyvet felvevő gyűlés az ő előleges hozzájárulásukkal és beleegyezésükkel dönthessen a tanácskozás tárgyát képező kérdések fölött.

Tárgy:

Az alakítandó „Országos Erdészeti és Vadászati Altiszi Nyugdíj- és Segély Egyesület” alapszabályainak a nagyméltósága m. kir. belügyministerium által 69257 szám alatt kiadott határozat folytán leendő módosítása, illetve megváltoztatása.

Az alakítandó egyesület ideiglenes elnöke a gyűlést megnyitván, miután meleg szavakkal üdvözli az ország minden vidékéről egybegyűlteket, előterjeszti a m. kir. belügyministeriumnak fent hivatolt határozatát, mely szerint az alakítandó „Országos Erdészeti és Vadászati Altiszi Nyugdíj és Segély Egyesület” némely határozmányai módosítandók s kimutatandó matematikai alapon az, hogy vajjon az alakítandó egyesület képes lesz-e annak idején megfelelni ama kötelezettségeknek, melyeket tagjaival szemben magára vállal.

Az utóbbi kérdésre nézve a tanácskozásra egybegyűlteket megbízzák az alakítandó egyesület ideiglenes elnökét, Podhradszky Emilt, hogy a magas ministerium által kívánt számadatokat elfogadható szakértevel állítsa össze és ennek a jegyzőkönyvnek kapcsán juttassa rendeltetési helyére.

A mi a már felterjesztve volt alapszabályok módo-

ból, midőn egyik legszebb szarvasomat valamely gazember megsebesítette s ez napokon át bolyongott ide-oda nagy betegen, míg utóvégre is kegyelemből le kellett azt lövetnem.

„No várjatok, gazemberek!” — gondoltam magamban, majd megtanítalak én cigánykereket hányni!

Éjt-napot összevetve törtem fejemet valamely ügyes terv kieszelésén, melylyel megcsipethetők a gonosz nációt s midőn végre a leghelyesebb módot feltalálni véltem, alig vártam embereim rendes jelentkezésének napját, hogy velük tervemet közöljem s annak kivitelére nézve véleményeiket meghallgassam.

Megjött a várva várt nap s megjöttek az én embereim is valamennyien, velük az is, ki közvetlen közelemben lakván, jelentését bármikor is megtehetvén, máskor nem igen szokott a többihez csatlakozni. Ez az utolsó különösen feltűnő módon viselkedett. Nyugtalan volt az egész jelentés ideje alatt, folyton izgett-mozgott s meglátszott rajta, hogy valami fontos mondani valója van és nehezebbre esik azt magában

rejtegetni. Kezében egy hüvelykujnyi tölgy ágacskát tartott s azt forgatta ide-oda. Mikor fürkésző tekintetem arcára tapadt, úgy vettem észre, hogy hirtelen elsápadt, sőt mintha egy erőszakkal elnyomni igyekezett sóhaját is hallottam volna.

— Mi a fránya lelhetette ezt az embert? — tünődtem magamban, míg a többiek jelentéseit egyenkint átvettem. Végre rá került a sor s kíváncsian szöllitottam meg őt:

— No, végre önön a sor; van-e valami különös jelenteni valója?

— Igenis van, — szólt, kissé akadozva szavai-ban, — de kérem szépen a tekintetes főerdész urat, engedje meg, hogy jeletésemet négy szemközt tehessem meg.

Az ilyen magán kihallgatásoknak soha sem voltam barátja, mert nem szerettem, ha embereimnek egymás közt valami titkolni valója akadt, kiváltképp pedig nagyon bosszantott az, ha valmelyik a társára árulkodott, mert azt tartottam, hogy aki erre képes, az a

sítását, illetve megváltoztatását illeti, erre nézve a közgyűlés a következőket rendeli:

Utasítatik Podhradszky Emil ideiglenes elnök az alapszabályoknak újból való kidolgozására olyan módon, hogy azokban eltérőleg az eddigi tervezettől kifejezésre jussanak a következő elvek:

I. A rendes tagok felvételénél kifejezést nyer az az elv, hogy az egyesület megalakulásának kimondásától számított egy éven belül tagul felvétetik a 9. §-ban körvonalozott munkakört betöltő minden egyes egyén korkülömbség nélkül.

A második évben 40 éves életkorig jelentkezhetnek a tagok, míg ezután csak 30 éves életkorig lesznek felvehetők s a magasabb életkorban levők csak közgyűlési határozat mellett s oly módon, hogy életkorukhoz képest az alapul vett 30 éves életkort meghaladó évek száma után a megfelelő tagsági díjakat befizessék, a nélkül, hogy ez által jogot formálhatnának ezeknek az éveknek tagsági idejükbe való beszámítására,

II. Az egyesület által tagjainak nyújtandó segélyezésekre nézve elvül kimondatnak a következők:

Az egyesületnek első és fő feladata az lévén, hogy a tagjaival szemben elvállalt kötelezettségeknek mindenkor megfelelhessen, szükségesnek mutatkozik egy olyan alap-tőke gyűjtése, melynek folyó kamatai, valamint a rendes évi bevételek lehetségessé tegyék nem csak az összes felmerülő kiadások fedezését, hanem az alaptőkének fokozatos gyarapítását is, a közgyűlés kimondja, hogy a tervezett alapszabályok 18. §-a a következő elveknek szem előtt tartásával módosíttassék:

1. Betegség esetén az egyesület tagjainak egyelőre semmiféle segélyt nem nyújt, hanem fenntartja magának, hogy akkor, ha majd azt kedvező anyagi helyzete megengedi, rendkívüli és különös méltánylást érdemlő eseteknél tagjait közgyűlési határozat alapján segélyezhesse.

2. Az első öt éven belül temetkezési járulékot az egyesület nem fizet, hanem ezt csak első öt évi működése

után fogja életbe léptetni, mely alkalommal a közgyűlés lesz hivatva megszabni azt az összeget, melyet temetkezési járulék címen tagjainak, illetve hozzátartozóiknak juttatni fog.

3. Az állandó nyugdíjnal megtartandó az 5 évi tagsági idő mint olyan, a mely nyugdíjra jogosít s a 200 korona alapnyugdíj elvben meghagyandó ugyan, de oly megszorítással, hogy abban az esetben, ha tömeges nyugdíjazások az egyesület vagyoni állagát megrendíthetnék, jogosítva legyen a közgyűlés az alapul vett 200 korona nyugdíjat egészen felényire leszállítani.

4. Özvegyek és árvák segélye szinte csak az első öt év elteltével lesz folyósítható, kiemeltetvén egyuttal, hogy egy-egy gyermek nevelési járuléka 40 koronában állapíttatik meg.

Az özvegyek csak abban az esetben nyugdíj-jogosultak, ha férjükkel annak haláláig hitvesei hűségben együtt éltek s ezt hatósági bizonyítvánnyal igazolják, viszont elvesztik nyugdíjjogosultságukat abban az esetben, ha megbotránksztató feslett és erkölcstelen életet folytatnak, vagy valamely megbecstelenítő cselekedetért jogérvényesen elítélve lettek, mely utóbbi körülmény egyébként maguk a rendes tagok nyugdíjjogosultságának a megvonását szinte magá után vonja.

A mi az egyesület tiszti karát illeti, itt határozatba megy, hogy a tervbe vett jegyző vagy titkár helyett könyvvivő lesz alkalmazandó, ki köteles legyen az egyesület írásbéli teendőit is ellátni.

Az újonnan kidolgozandó alapszabályokba felveendő, hogy a közgyűlések határozatképesek, ha azokon a tagoknak 20 százaléka akár személyesen megjelen, akár pedig magát szabályszerű megbízással képviselteti. A választmányi tagok száma 12, a póttagoké 4, itt azonban elvül kimondandó, hogy a jövőben megalakított vidéki fiókegyesületek elnökei a hányan-annyian választmányi tagoknak tekintendők s hatáskörük azonos a választott választmányi tagokéval.

gazdáját is könnyen elárulja, de látva emberem folyton fokozódó izgatottságát, engednem kellett.

— Ejnye — mondtam — de beléje ütött a titkolódzhatnamság! Nem bánom hát maradjon itt a többiek pedig várják meg az előszobában további utasításaimat.

Mikor magunkra maradtunk, emberem mindjárt hozzáfogott a beszédhez, melyben arra kért, hogy engedjem meg helyét valamely társával felcserélni, mert erre nagyon nagy oka van.

— No, no! — szoltam tréfálódzva — csak nem a feleségét félti? Nem is volna különben csoda, ha valaki rajta felejtene a szemét, mert igazán gyönyörű teremts.

— Csakugyan a feleségemet félted, főerdész úr, de nem abban a formában, hanem egészen másban. Arra különben nincs is semmi okom, mert hiszen tetszik ösmerni azt a derék asszonyt s jól tudja főerdész úr is, hogy hozzá a gyanunak még az árnyéka sem fér. Azt is jól tetszik tudni, hogy én sem ijedek

meg egy könnyen a magam árnyékától s jaj annak, aki egyszer rossz szándékkal markomka kerül és most mégis be kell vallanom, hogy attól félek, hogy feleségem kora özvegyiségre, három ártatlan apró gyermekem pedig árvaságra jut. Ez pedig majd hogy megtörtént volna az elmúlt éjjel, ha az Isten szent kegyelme el nem háritja rólam a veszedelmet.

Tegnap este ugyanis — folytatta emberem az elbeszélését — szokásomhoz híven kerületemet bejártam, valami gazember orvul reám lőtt s ha csak egy hajszálnyira lejjebb tartja a puskáját, akkor a golyó nem ezt az ágat, hanem a koponyámat zúzta volna szét, mert kalapomat már így is átlukasztotta, miután pedig kivülem a környéken sem ember, sem vad nem mutatkozott, nyilvánvaló, hogy azt a golyót egyenest nekem szánta valamely olyan jóakaróm, kit valamikor gonosz cselekedetei miatt megpuhitottam s s miután szándéka most nem sikerült, nagyon valószínű, hogy a legközelebbi adandó alkalmat fel fogja használni bosszuvágyának kielégítésére. Mint már

A felügyelő bizottságba az egyesület rendes tagjainak sorából 3 lesz megválasztandó.

A Szászsebesen lakó elnök budapesti képviselőjeül Kolb Gyula m. kir. erdőőr választatik meg, ki a földmívelésügyi m. kir. ministeriumnál teljesít szolgálatot.

Jelen jegyzőkönyvet az ideiglenes elnök: Podhradszky Emil aláírásán kívül az ezennel kiküldött következő résztvevők hitelesítik: Bede Károly és Bajnok István.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök a tanácskozást befejezettnek nyilvánítja s miután a kitűzött nemes célok elérésére Isten segédelmét kéri, a gyűlést berekeszti.

Kelt mint fent.

Podhradszky Emil s. k.
ideiglenes elnök.

A jegyzőkönyvet hitelesítjük:
Bede Károly s. k. Bajnok István s. k.

Nyílt tér.

(Az ebben a rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerkesztőség).

Felhívás

az alakítandó Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület érdekében.

Az alakítandó Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület alapszabályainak tervezete jóváhagyás előtt némely módosítások megtétele s kivált azért adatott le a m. kir. belügyministeriumnak idei 69.257 számú rendeletével az alulírt ideiglenes elnöknek, hogy matematikai alapon mutattassék ki az, vajjon az egyesület a tervezett tagsági díjak mellett képes lesz-e megfelelni ama kötelezettségeknek, melyeket tagjaival és azok hozzátartozóival

szemben magára vállalt, Az erre vonatkozó számítások szakértő igénybevételével lesznek megteendők.

Tekintettel arra, hogy a felkérendő szakértőnek számításait mintegy harmincz évre előre kell megtennie, mi nem csak nehéz, de egyuttal sok időt is igénybe vevő munka, méltányos tehát, hogy az általunk megfelelően díjaztassék is, a díjazást pedig tekintettel arra, hogy itt több heti nehéz és fejtörő munkáról van szó, alig szabhatjuk meg két-háromszáz koronán alul.

Ilyen körülmények mellett s tekintettel arra, hogy alulírt ideiglenes elnök nem rendelkezik olyan pénzforrásokkal, melyekből ilyen tekintélyes kiadást fedezhetne, szükségesnek mutatkozik, hogy úgy ennek, mint az alapszabályok jóváhagyásával járó egyéb más számos kiadásnak közös erővel leendő fedezéséről idejekorán gondoskodjunk.

A f. hó 1-én Budapesten megtartott gyűlés után a megjelentek által ez az ügy szóba hozatván, azok egyhangu véleménye oda nyilatkozott, hogy minden egyes tagnak belépni óhajtó az előleges költségek viseléséhez 2 koronával járuljon.

Felhívom és egyuttal felkérem tehát mindazokat, kik alakulandó egyesületünknek tagjaivá óhajtanak lenni s ezt már eddig bejelentették vagy bejelenteni szándékoznak, hogy a fent említett 2 koronányi járulékot legkésőbb 1900 évi november hó 20-ig beküldeni sziveskedjenek.

Itt még megjegyzem, hogy azok által, kik már előzőleg fizettek 1 koronát az előleges költségek fedezésére, ez alkalommal csak 1 korona lesz beküldendő, ennek beküldésénél azonban sziveskedjenek jelezni, hogy az első fizetést mely időben teljesítették, hogy ez által az után keresés megkönnyíttessék.

A teljesített fizetések időközönként az Erdészeti Ujság hasábjain közölve lesznek.

A hozzájárulásnak oly rövid időn belül való be-

mondtam, nem vagyok vénasszony, hanem most az egyszer csakugyan megijedtem, ha nem is magamért, hanem ártatlan családomért, mely elvesztve bennem kenyérkeresőjét, koldus botra jutna. Még egyszer kérem tehát a főerdész urat, kegyeskedjék engem más helyre tenni, hol nem leszek szeme előtt annak az ismeretlen ellenségemnek.

— Nem tudom, mit mondott volna erre a beszédre Sütő öcsémuram — szólt most közbe a főerdész, ez azonban eleinte csak nagyokat pislogott és egy mélyet sóhajtott, majd magához térve felvette előbbeni hányivetiségét és hetykén szólt:

— Hogy mit mondtam volna? Azt, hogy le kellett volna puffantania azt a gazembert mint egy tapsifülest! Le kellett volna teperni, összezúzni, megkötnöni! . . .

— Majd hogy ilyesfélét nem mondtam magam is — folytatta a főerdész az elbeszélést — hanem hát még sem mondtam és hogy miért nem, annak is meg volt a maga oka. Éppen midőn felelni akartam

emberemnek, hirtelen kinyílt az oldalaszoba ajtaja s azon pajzán mosolylyal arcán ugrott be kis leánykám s midőn meglátta, hogy kívülem és a jól ismert bácsin kívül más nincs a szobában, megszokott negédedességével szökött az ölembe s apró kacsóival átkarolta nyakamat, bohókásan kívánva jó reggelt.

Rosszkor rontott reám ez a gyermek most, mintha csak érzékenységet akarta volna felébreszteni. Kituszkoltam ugyan rögtön, de már késő volt; szivemen erőt vett már az ellágyulás.

Avagy erdőöröm helyzetében nem jutna-e nekem is legeslegelőször ez az ártatlan csöppség meg az ő mamája eszembe és a sors, melynek részeseivé lennének halálom által.

Igyekeztem leküzdeni meghatottságomat s kemény szavakkal fordultam a sorsátajkaimról leső erdőörömhöz;

(Folytatása követk.)

küldése azért szükséges, mert ellenesetben az alapszabályok felterjesztése káros késedelmet szenvedne.

Szászsebes 1900 november 5.

Podhradszky Emil,
időiglenes elnök.

Hasznos tudnivalók

A baromfiak téli gondozása. Hogy a baromfit a tél folyamán hogyan tartsuk el s hová helyezzük, függ ez attól, hogy tojást akarunk-e a tél folyamán nyerni, vagy pedig a fajta megtartására és szaporítására gondolunk-e?

Ha ez utóbbi célra törekszünk, akkor főgondunk azon legyen, hogy a tenyésztanyagnak — nyugalom és jó táplálás által — szervezetét erősítsük és fokozzuk. Mert tény az, hogy a pihent tyúk tojásaiból kikelt csibék sokkal erőteljesebbek és edzettebbek, mint az olyané, mely az egész télen át tojt.

Ha tehát azt határoztuk, hogy a legközelebbi költetés alatt edzett, termelőképes állatokat nyerjünk, akkor elsősorban is az egyedek nemzési hajlamát kell csökkentenünk. Elérjük ezt 1. a nemek egymástól való elkülönítése által, 2. hidegebb ól és 3. kevésbé ingerlékeny — nem meleg — takarmány adagolása által.

A hideg, mint tudjuk, nagyon csökkenti a tojókedvet s ha takarmányul burgonyával kevert árpadara, zab- és rozskeveréket használunk, célunkat ezáltal még jobban elérjük. Ne feledkezzünk el azonban a tél folyamán s a pihentető tartatásnál sem a szabad kifutóról, mert a test mozgás csak erősíti a szerezetet.

Ha állatainkat a fenti mód szerint átteleltük, úgy február folyamán szüntessük be lassanként ezen életmódot és meg fogjuk látni, hogy rövid időn belül bőven kezdik a tojást. A jól megválasztott kakas hozzáadása után a tojásokból biztosan edzett csibéket nyerünk.

Ha téli tojókról akarunk gondoskodni, úgy ezek teletetésénél a takarmányozás és kellő ápolást tartunk szemelőtt.

Meleg ólat adjunk a tojóknak, ez az első követelmény. A második, hogy a tojóképeséget emeljük, hő, lágy és legénytartalmu takarmánnyal etessük tyukjainkat. Állhat ez tej, savó, hus, tengeri, árpadara minden féle konyhahulladék és kendermagból. Este szemestakarmányt adhatunk. Az emésztés elősegítésére ne hiányozzon a homok, mész és a zöltségféle sem.

Az etetésnél szabályul tekinthető, hogy reggel lágy, este szemes eledelt adjunk és pedig az utóbbi-

ból egy állatra 50—70 grammot, a lágy eledelből 100—120 grammot aszerint, hogy a szabadban talál-e valamit, vagy nem.

Nagyon természetes dolog, hogy csak az egészséges tyúk tojik. Azért gondos ápolás, tisztaság az ólban, a takarmány és ivóedényeknél, továbbá a kifutó minden baromfitenyésztő szabálya kell, hogy legyen.

A kínai háború úgy látszik immár befejezéséhez közeledik, ha hitelt adhatunk azoknak a híreknek, melyek a béketárgyalások fölötti alkudozások megkezdéséről érkeznek. Mint hírlik, a hatalmak a következő feltételeket szabták: négy millió tael (24 millió korona) kártérítés; a tea-vámoknak és a likkni jövedéknek idegenek által való kezelése, Tuan herczégnek mint főbűnösnek életfogytiglan terjedő fogságra való elítélése, a császár visszatérése Pekingbe és ott való állandó tartózkodása idegen védőrség oltalma alatt, korlátlan lakásjog az idegenek rézzére és a Kinaország számára való fegyvervásárlás eltiltása. A mint látszik, elég szigorú és súlyos feltételek s azok elfogadása egyenlő a kínai birodalom önállóságának teljes elvesztésével. Nagy kérdés különben még az is, hogy mikép fogják majd Tuán herczeg fogságra vetését foganatosíthatni mert az újabb hírek szerint ez az álnok férfit időközben álruhában az ország belsejébe és pedig olyan vidékre szökött, hol át kézrekeríteni aligha lesz lehetséges.

Az angol-bur háború az újabb hírek szerint egészen új stadiumba készül lépni, a mennyiben állítólag a burok fővezére, Botha tábornok nagy sereggel közeledik Oránzs szabádállamhoz, tehát az angol seregek nagy részének háta mögé. hogy a gyűlölt ellenség ellen új háborút indítson. Történik pedig ez akkor, midőn Angolország nagy fennem kihirdette, hogy a két afrikai szabad államot — miután a háború immár teljes befejezést nyert — magához csatolta. A még mindig fegyver alatt álló burok számát tizenöt ezerre teszik, a mi tekintve vitézségüket és a helyi viszonyokkal való ismerettségüket — elég tekintélyes szám arra, hogy még hosszú időn át nyugtalanítsa a nagy angol hadsereget.

Különfélék.

A magyar Brehm már az eddig kiadott két füzetrel is érdeklődést keltett s ezt az érdeklődést biztonnal fokozni fogja a most megjelent harmadik füzet is. Azok a részletek, amelyek a majmoknak az

emberekkel szemben való viselkedését tárgyazzák, feltétlenül mindenkit megkapnak és miután a műben az ilyen részek tulnyomóan nagy számuak általános érdeklődésre tarthatnak számot. „Az állatok világa”-ból minden héten egy füzet kerül a könyvpiacra s a füzetek ára 80—80 fillér. A kiadóczég az első füzeteket ingyen és bérmentve megküldi mindazoknak, akik egy levelezőlapon óhajukat kifejezik. Az állatok világának kiadóhivatala Budapest váci körut 78 szám alatt van.

Eljegyzés. A czeplédi Unghváry László-féle hirneves gyümölcsfaiskola vállalat cégvezetője és beltagja Unghváry Sándor jegyet váltott Nagy-Körösi idős öz. Czira Lajosné leányával, Marcsával. A velünk is összeköttetésben álló cégvezető urnak sok szerencsét kívánunk eljegyzéséhez!

Lövéstől féltő vizsla gyógyítása. Tudvalévő dolog, hogy a vizsla egyik legnagyobb hibája az, ha a lövéstől fél s nálunk is használnak különféle módokat ennek a hibának a gyógyítására kisebb-nagyobb eredménnyel. Egy szaklap állítása szerint az amerikaiak megtalálták az állítólag biztos gyógymódot, melyet azonban — még ha teljes sikert biztosít is — kárhóztatnunk kell a mennyiben az egyenesen állatkinzás. Az amerikai idomító ugyanis tele rakja a zsebeit vak-töltényekkel s magához véve a kutyát, azzal jó messzire bevezet egy nagy tóba vagy a tengerbe. Ide érve elsüti fegyverét, mire az ijedős kutya kiugrik a csónakból s miután a part messze van, a csónak körül uszkál, melynek gazdája tovább evez s közben ismételtén lő. Az eb az uszásban csakhamar elfárad s kísérletet tesz a csónakba jutni, de az idomító ilyenkor folyton a feje fölött durrantja el a lövéseket. A vizbefulás veszélye végre is megtöri a szegény állatot s utoljára már rá sem hederít a lövésekre. Ekkor azután fölveszik a csónakba s állítólag az eb annyira kigyógyul idegességéből, hogy bármint lődözzenek is, nem hajlandó újból a vízbe ugrani.

Borz és kőszáli sas viaskodása. A Vadász Lap egy tüzészázados tollából érdekes hirt közöl. A Nagy-Szeben környékén lefolyt tüzéségi gyakorlatok alkalmával az illető százados ütegevel egy dombon állt, mikor jó magasan két kőszáli sast vett észre, a mint folyton egy pont fölött keringtek. Mint kitűnő vadász érdeklődéssel kísérte mozgulataikat, midőn egyszerre csak az egyik sas nyilsebesen lecsapott a magosból egy domb háta mögé. A tüzészázados erre lóra pttant és egy altiszt kíséretében arra a tájra lovagolt. Csakhamar oda értek s itt nagy bámulattal látták, mint viaskodik a sas egy borzzal. A sas a lovasok közeledtére elröpült, de a számtalan sebből vérző borz ott maradt s csakhamar kimúlt. A borz bőrének lenyúzása alkalmával tűnt csak ki, hogy a sas milyen isszonyu sebeket ütött rajta. Hasából kilógtak a belek s még a szivizom is át volt lyukasztva a sas karmai által.

A bölcs kupaktanács. A montevidói (Uruguay) községtanács zseniálisan oldotta meg azt az immár nem új kérdést: miképpen kell egy cselekedni, hogy a kecske is jóllakjék, a káposzta is megmaradjon.

A montevidói polgároknak éppenséggel nem tartozott erényeik közé a pontos adófizetés. Nyakrafőre kapták az intőcédulákat, úgy hogy mindegyiküknek valóságos gyűjteménye lehetett már, hanem az adó megfizetéséről azért szó sem volt. Az adókiivető bizottság végre erélyes lépésre szánta el magát: elhatározta hogy aki egy bizonyos határnapig még mindig adóhátralékban lesz, azt egyszerűen becsukatják az adósok börtönébe.

A határnap elérkezett, de ez nem jelentette egyszersmind azt, hogy az adók is be voltak fizetve s másnap megtörtént az a pokolian kacagtató eset, hogy a városi rendőrség a montevidói polgárok három-negyedrészét bekísérte a börtönbe. A törvénynek csak elég volt téve, de most egyszerre megállott a városi tanács esze, hogy mit csináljon ezzel a sok fogolylyal mert az mégis csak bosszantó lett volna, ha a városnak kellene ennyi embernek ingyen ellátást adni. Mint-hogy az újvilági városkában sem más a kupaktanács, mint a vén Európában, nagy bölcsen kimondották tehát, hogy: nappalra mindegyik fogoly ur mehet, sőt menjen is a dolga után, éjjel pedig a rendőrök visszakísérik csoportonként a fogoly urakat a börtönbe. Mindez pedig megtörtént a huszadik században.

Pezsgő és ricinusolaj. Egy párisi lapban rendkívüli mulatságos esetet olvasunk, a mely egy Transzváiban járt angol katona elbeszélése szerint Redvers Buller tábornokkal történt meg. Buller nagyon szereti a pezsgőt s még a hadviselés nagy gondjai közepette sem akart lemondani erről az élvezetről s ezért ládákban hozatta Transzváiból a legfinomabb francia pezsgőket. De csakhamar észrevette, hogy a ládák egy része utközben elveszett, mert bizonyára az angol katonák között is akadt, a ki szereti a nemes italt, Ezért Buller cselhez folyamodott s a pezsgőt rejtegető ládákra ezt a visszariasztó fölirást íratta: Ricinusolaj. Az első, a második és harmadik ládát hiány nélkül megkapta, de már a negyedik kimaradt. Ugy látszik, hogy a ravasz angol katonák megszagolták a pecsenyét. Buller erre dühösen a következő táviratot küldte Natálba annak a tisztnek, a kire a szállítást bízták: A ricinusolaj nem érkezett meg. Sürgős szükségem van rá. Küldjék azonnal. A tiszt az összes pályaudvarokon kutatta a ládát, de hiába. Negyednapra újabb távirat érkezett Bullertől: Vasárnapra teremtsék elő a ricinusolaját; vendégeim vannak. A tisztet nagyon meglepte ez a távirat, de a rendelet oly határozott hangú volt, hogy nem lehetett félreérteni. Összeszedett tehát nagynehezen tizenkét üveg olajat és elküldötte Buller főhadiszállására. A vendégek már együtt voltak, a mikor Bullernek jelentették a láda megérkezését. Végre! kiáltott föl Buller, megérkezett a francia pezsgő. Azonnal el is hozatta a ládát, de elképzelhető a vendégeknek és Bullernek meglepetése, mikor az üvegeket az asztalra rakták. A lakománál azonban megelégedtek a fokföldi vörös borral s ez egyszer nem fogyasztottak pezsgőt.

Álarozos rablók a tanyán. Debreczenből újabb rablótámadásról érkezik hír. Steiner Sándor pallagi tanyáján ugyanis minap este 7 órakor négy álarozos rabló jelent meg, Steinert a szobából kicsalták és megröhták. Steiner felesége revolverrel bátran segítségére sietett férjének, akit a rablók a szobába hurczoltak. Ott aztán dulakodás támadt köztük. A fiatal hat hónapos asszonyt véresre verték a rablók, ugyszinten a férjét is. A zajra berohant a cselédség, mire a rablók elmenekültek.

Rablótámadás. Tóth Sándor lakatoslegénynek kellemetlen esete volt minap este Rákospalotán. A mint a temető mellett elhaladt hirtelen melléje ugrott egy 20—22 évesnek látszó földmivelő legény, aki a után minden bevezetés nélkül öklével fejbeverte s kirántotta zsebéből tula-ezüst óráját és azután futásnak eredt. Tóth utána vetette magát, de a vakmerő legény leszurással fenyegette s közben elmenekült. Tóth óráján ló van bevésve az egyik lapján, a másikon pedig vadászkutya látható, ér pedig vagy 28 koronát. Az utonállót a rendőrség nyomozza.

Miért nem lakható a hold? Egy francia ember a ki Cejlön szigetén meglátogatta a fogoly burokat, egy francia újságban nagyon szép adomát mond el, a melyet a burok között hallott. Egy öreg bur foglyot, a ki betegesen került Kolombóba, a város kórházába szállítottak. Egy fiatal angol orvos, a ki éppen akkor kapta meg az orvosi diplomát s a ki folytonosan a beteg foglyok körül volt, nagyon jól mulatott az öregnek kissé naiv jólelkűségén. Mindig azo. törte a fejét, hogy többé-kevésbé jóízű trefákat kövessen el vele.

— Tudja-e, barátom, — mondta neki egy ízben, — hogy a holdban emberek laknak?

— Lehetetlen — felelte neki az öreg bur, az ő megszokott nyugalomával.

— Hát nem hallotta, hogy az önök barátai, a franciák, kiállításukon az óriás messzelátóval meg tudják figyelní a hold lakóit és látják, hogyan járnak dolgaik után?

— Lehetetlen, kedves barátom, — felelte a bur, — mert ha a holdon emberek volnának, ugy az angol-lea már régen elkergették volna őket onnan.

Szerkesztői üzenetek.

Szabó Nándor urnak, Ujbánya. A beküldött 4 koronával előfizetése jövő február végeig van rendezve. **Csicsó Lajos** urnak, Szilágy. A beküldött 5 koronával az év végeig van előfizetve. **Bohún József** urnak, Szt.-Andrés. Sorai felette jól estek s mutatják azt, hogy vannak igazán lelkesedő szívek, melyek minden áldozatra készek. Bizon igazi lelkesedés kell ahoz, hogy egy nagyon is szerény javadalmazású erdőlegény megvonva magától a falatot lapunkat s ügyünket támogassa. Hála Istennek, Ön itt nem áll egyedül, mert még néhány hasonló derék társában telik örömrünk. Az erdőlegények — ha az országgyűlés a ministeriumunk javaslatát elfogadja — jövőben 2 osztályba soroztatván, 400 és 500 korona fizetésben fognak részesülni. **Szálka Albert** urnak, Bustyaháza. Az, hogy már annak az egyesületnek tagja valaki, nem akadály arra nézve, hogy alakítandó egyesületünkbe is tagul beléphessen. valamint hogy az ember több társaságnál is köthet élet — vagy járadék biztosítást. Üdvözlét! **Derda Károly** urnak. Szászfalva. A lapokat az első számtól kezdve küldjük s így a beküldött 2 korona előfizetés ez év végeig szól

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

Sz. 4530/1900.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Az orlái (Szebenvármegye szelistyei járás) községi erdőőri állásra 500 korona évi javadalmazással pályázatot nyitok.

Kellően felszerelt kérvények 1900 évi november hó 30-áig hozzám nyújtandók be.

Szelistye 1900 Október hó 26-án.

A járási főszolgabíró.

Ajánlkozás.

Erdőőri állást keres szakvizsgázott erdőőr.
Czim: Dajka Mátyás, Sarkad, Bihar megye.

PÁLYÁZAT ERDŐŐRI ÁLLÁSÁRA.

1170/1900 sz. — A znióváráljai m. kir. egyetem alapítványi uradalmi erdőgondnoksághoz tartozó papírmalmi I. számú évi 480 korona fizetés, szabad lakás 18 ür köbméter kemény dorong tűzifa, két hold föld s a szabályszerű legeltetés élvezetével egybekötött IV. osztályu erdőőri állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1879 évi XXXI t.-cz 37 §-ában követelt szakképzettségüket, állami szolgálatba ujonnan belépni kívánók pedig ezenkívül erős ép testalkatukat, különösen jó látó, halló és beszélő tehetségüket megyei főorvos vagy honvédorvos által kiállítandó bizonyítvánnyal; továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes, a tót nyelvnek pedig a szolgálatában megkívántató, szóbeli bírásáról igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket folyó évi december hó 10-ig alólirott erdőgondnoksághoz nyujtsák be. Znióvárálján, 1900 évi szeptember hó 30-án. M. kir. közalap erdőgondnokság.

Téli filez (halina) csizmát

párját 8 korona 40 fillérért, tiszta gypjából készít

Bogdán Gyárfás
Kalaposmester

Baróthon (Háromszék megye).

Megrendeléseknél a láb hossza és a szár bősége közlendő. Megrendelések utánvét mellett gyorsan és pontosan teljesítettnek. A csizmák kitűnő voltaért és jóságáért kezesség. 3—10

Kitűnő minőségű slavoniai

Tölgymakkot

nemkülönben mindenféle erdészeti magot ajánl a

MAGYAR MAGPERGETŐ GYÁR
Faragó Béla

Zala-Egerszegen.

Minden kiállításon kitüntette; legutóbb Párisban ezüst éremmel.

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

BOR. 1—2 éves homoki ó-bor, 22 krtól 32 krig Uj-bor október 20-tól kezdve 16 frttól 24 frtig. Fajtiszta, kitünően beérett 11 jeles csemege- és 11 borfajból. Sima vessző 2 és fél frttól felfelé. 2 éves gyökeres 12 frttól felfelé. 1—2

Nemes eperfa, 2—3—4—5 éves igen erős csemete hat láb magasan ojtva 30 krtól 60 krig. Nagyban vételnél 10—50 százalék engedmény.

Birsojtvány. Rendkívül nagygyümölcsű 7 fajúban. Vannak rendelőim. kik ezer számra ültetik, mert rendkívül hamar és bármilyen talajban bőven terem. A szép növéssű 2—3—4—5 éves fák darabja 15 krtól 40 krig. Nagy vételnél olyan engedmény, mint az **epernél.**

Spanyol meggy Pándi v. Körösi meggy. Gyümölcse rendkívül keresett, mert befőzésre legalkalmasabb, 2—3—4—5 éves fák darabja 15 krtól 50 krig. Nagy vételnél oly engedmény, mint az **epernél.**

Diófa, Könnyű töretű, 2—3—4—5 éves fák ára 15 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél 10—50 százalék engedmény.

Mindentéle nemes gyümölcsfa. Körte, alma, szilva, ősz és kajszinbarack, cseresznye, meggy, szelid gesztenye, lasponya, **szomorú alma, szomorú eper** magas és törpe alakban. Ár 15 krtól 50 krig. Nagyban vételnél tetemes engedmény.

Kiselejtezett ojtvány. 2—3—4—5 éves példányok ára 2, 5, 7, 10, 15 kr 1000-re 5:85

Mindenféle vadoncz, 1000-re 5:85 frttól 19 frtig.

Akác, 1—2 éves, 1000-re 3:50 frttól 12 frtig. Végtelen nagy készlet.

Sövénykészítésre gleditsea (lepényfa, Krisztus koronája), 1—2 éves, 1000 re 4 frttól 14 frtig.

Sövénykészítésre maclura aurentica 1000-re 5:85 forinttól 20 forintig.

Kerti eszköz, Horoló szőlőültető vas kerti fűrész, olló, görbe szemző, valamint ojtókés, jelfa, ojtókenőcs igen olcsó áron és kitünő anyagból.

Viszonteladók kerestetnek s ezek 20—30 százalék engedménnyel 6 heti, esetleg 4—6 havi hitelt is kapnak.

Ár és névjegyzéket küld.

Unghváry László Czeglédre.

Az „Erdészeti Ujság” Könyvpiacza.

Az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél megrendelhetők:

1. Fónagy József:

„A vizsla idomítása”, diszkötésben 6 K.

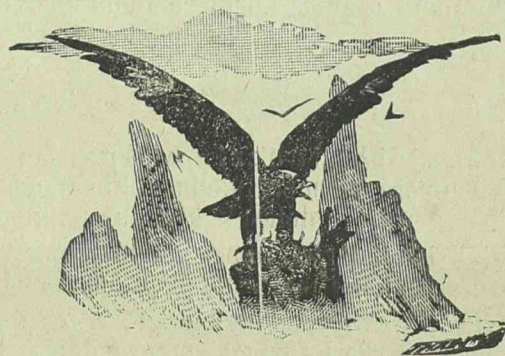
„A fáczán és fogoly vadászata”, diszkötésben 6 K.

2. Podhradszky Emil:

„Az erdő és annak fentartója hazánkban a második évezred elején” (Röpirat) füzve, bérmentetlen 1 K.

Ájánlott küldéssel minden mű 35 fil. több. Ájánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe.

Az Erdészeti Ujság
szerkesztősége.

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szörmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitünő munka, művészies kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 7.

A természet } állattani, vadászati és halászati
és Halászat } képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.
Mutatványokat ingyen küldünk.

MEDVEBÖRT

50—70 koronig, szvarvas agancsokat vásárol

Katona Mihály
praeparator.

Budapest. VIII. József körút 13.

Első rangu egyenruházati intézet.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltósági Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDESZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHAK

nemkülönb felszerelési czikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megren-
delők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítetnek. — Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó czikket készségeel beszerezünk és a vidéki megren-
delések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árák által régi vevőinket meg-
téveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.
Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ivet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

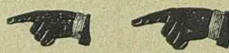
BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltósági Földmívelésügyi Ministerium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árák.

Stegmann János
KÖNYVNYOMDÁJA
Sz. Sebesen

elvállalja minden

könyvnyomdai munka

gyors és csinos

*** elkészítését ***

a legolcsóbb árák mellett.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB és LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. és KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A RÉMONTÖIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KÉSZPENZÉRT, VALAMINT,
RÉSZLETFIZETÉSRE

JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN és BÉRMENTVE.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.